

העצב

מֶה יִפֶּה הָעֵצֵב
כִּאֲשֶׁר הוּא תְּלוּי בְךָ...
מֶה יִפֶּה הָעֵצֵב
כִּאֲשֶׁר מַעְגְּלֵי עֲנָנָיו מְרַחֲפִים
וּמְצַלִּים אֶת פְּעֵימוֹת לְבִי
בְטֻפוֹתָיו
וְאוֹחֲזִים בְּךָ...
מֶה יִפֶּה הַדְּמָעָה
כְּשֶׁהִיא מְחַמֶּמֶת אֶת לְחֵי הַיְמִנִית
וְאַחַר כֵּן הַשְּׂמָאֵלִית
בְּקֶסֶם
אֲשֶׁר חוֹדֵר בְּתוֹי הַפְּנִים
יִזְעַף
יִתִּישׁ
תִּסַּח דַּעְתּוֹ בְּתִנוּמָה
קִצְרָצְרָה
אֲזִ אִפְנֶה
אֶל הַצַּד הָאַחֵר
שִׁיבְהֶק הָאוֹר
שֶׁתִּפְרֹץ הַחַיּוֹת שֶׁל
בֵּת הַשְּׁחוּק.

* ליליאן בשארה־מנסור, ילידת 1962, משוררת, מורה לשפה וספרות אנגלית ומרצה לאנגלית במכללה הערבית האקדמית לחינוך בחיפה. פרסמה ארבעה ספרי שירה, ספר עיוני במחקר הספרות וספר ילדים.